

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Terezy Štilipové

„*Chengnan jiushi* jako příběh formování: Lin Haiyin vypráví o dětství a dospívání v Pekingu“

Posuzovaná práce představuje soubor autobiograficky laděných próz *Chengnan jiushi* (1960) z pera taiwanské spisovatelky Lin Haiyin (1918-2001) a podrobuje jej komplexní literárněvědné analýze. Ve své analytické části práce zvažuje míru autobiografičnosti a žánrovou příslušnost díla. Samostatná kapitola analytické části je věnována strukturní soudržnosti pětice próz, z nichž *Chengnan jiushi* sestává. Na základě provedené analýzy je soubor představen jako významotvorný celek, jenž vykazuje řadu distinktivních rysů povídkového cyklu.

Studentka jednoznačně prokazuje schopnost pracovat s rozsáhlým čínským pramenem, rovněž překlady citovaných pasáží jsou povětšinou velmi zdařilé (drobné výhrady uvádím níže). Práce je metodologicky dobře založena. Studentka nastudovala relevantní odbornou literaturu v rozsahu, který jí umožňuje kompetentně posoudit otázky, které si ve své práci klade.

Práce postupně diskutuje jednotlivé aspekty (autobiografičnost, blízkost k žánru Bildungsromanu, příznaky cykličnosti) zkoumaného díla, zároveň výsledky jednotlivých pozorování vhodně propojuje tam, kde jeden rys podporuje či vysvětluje přítomnost rysu jiného.

V kapitole věnované cyklické povaze souboru studentka představuje řadu jednotlivých prvků. Je chvályhodné, že si přitom všímá hlubších strukturních souvislostí. Neuniká jí tak např. klíčová souvislost mezi variantním opakováním motivů a vyprávěcích vzorců napříč jednotlivými vyprávěními. V některých případech by bylo možné výklad ještě drobně vylepšit. Např. „dvojí tematizace odchodu“, na kterou studentka upozorňuje v pasáži věnované poslední próze cyklu (str. 34), by mohla být označena za „trojí tematizaci“, neboť otec vyprávěčky umírá v den, kdy tato odchází ze školy (tento aspekt je zmíněn na jiném místě práce). Celkově má však analytická část práce vysokou úroveň.

Práce je po stránce formální dobře zvládnutá. Je psána jasným, kultivovaným jazykem. Pouze tu a tam výklad znejasňují neobratné formulace, chybně vystavěné věty či překlepy. Jazykovou stránku práce občas zbytečně hyzdí anglicismy (V obou případech slouží kritika feudální minulosti Číny k ratifikaci současného sociopolitického řádu... (str. 6), „Hostel Huian“ (str. 7) či chybný přepis (Dong yang tongnan luotuo dui 冬楊·童年·駱駝隊) (str. 7).

Studentku je třeba pochválit za vhodně zvolené citace pramene. Jejich překlad je, jak již bylo uvedeno, vesměs kvalitní, nicméně výhrady lze mít k překladu samotného názvu díla 城南舊事 (Příběhy jižní strany města), k překladu názvu povídky 金鯉魚的百褶裙 (Vyšívaná sukně Zlatého kapříka), k volnějším a současně neúplným převodům pasáže na str. 30 a nečetným dalším přeloženým pasážím.

Oceňuji, že studentka nejen pojmenovává ambivalentní povahu *Chengnan jiushi* jako díla na pomezí autobiografie a fikce, ale že tuto charakterizaci zpřesňuje formulací, podle níž zkoumané dílo zachycuje atmosféru či „duši“ autorčina dětství. V této souvislosti se nabízí otázka, do jaké míry je vhodné uvažovat o *Chengnan jiushi*, které bylo na Taiwanu v roce 1994 prohlášeno za nejlepší dětskou knihu, jako o dětské literatuře.

Navzdory drobným nedostatkům se jedná o práci velmi kvalitní. Navrhuji hodnocení „výborně“.